

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, naruszenia regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), którego dopuścił się organ powołujący uzasadniając odmowę przyznania skarżącemu awansu uprzednio nałożoną karą, choć kara ta wywarła już wpływ na jego karierę zawodową poprzez obniżenie jego stopnia zaszerogowania. Poza tym zaskarżona decyzja została wydana na tej podstawie, że wspomniana kara miała związek z jego zachowaniem w ramach służby, podczas gdy decyzja o nałożeniu kary z 2016 r. wyraźnie wskazywała, że objęte nią czyny zostały popełnione bez jakiegokolwiek związku z pracą i zakresem obowiązków skarżącego.
2. Zarzut drugi, nadużycia władzy i procedury, którego dopuścił się organ powołujący, stosując swe uprawnienie do przyznania awansu w celu zaostrzenia orzeczonej w 2016 r. kary, wykorzystując procedurę awansów w taki sposób, by ominąć granice określone w regulaminie pracowniczym w odniesieniu do zawieszenia przeniesienia o stopień wyżej.

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2018 r. – Teeäär / EBC

(Sprawa T-547/18)

(2018/C 427/111)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Raivo Teeäär (Tallinn, Estonia) (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji zarządu EBC z dnia 27 lutego 2018 r. oddalającej wniosek skarżącego o przyznanie wsparcia w procesie zmiany pracy poza EBC;
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji zarządu z dnia 3 lipca 2018 r. oddalającej szczególne odwołanie wniesione przez skarżącego na decyzję zarządu z dnia 27 lutego 2018 r.;
- przyznanie skarżącemu odszkodowania za szkodę majątkową, którą jak twierdzi, poniósł skarżący, odpowiadającego puli środków finansowych z tytułu wsparcia w procesie zmiany pracy, wycenionego na sumę 100 447 EUR powiększoną o odsetki za zwłokę obliczone według stawki dla podstawowych operacji refinansujących Europejskiego Banku Centralnego, powiększonej o 3 punkty procentowe rocznie;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem art. 2.3.1 regulaminu pracowniczego EBC, ze względu na to, iż narusza on zasady równego traktowania i proporcjonalności; zaskarżona decyzja jest ponadto obciążona oczywistym błędem w ocenie;

2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem art. 2.3.1 regulaminu pracowniczego, ze względu na to, iż wprowadza on dyskryminację ze względu na wiek i narusza tym samym art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 2 i art. 6 ust. 1 dyrektywy 2000/78⁽¹⁾;
3. Zarzut trzeci podniesiony tytułem żądania subsydiarnego dotyczący niezgodności z prawem zaskarżonej decyzji ze względu na oczywisty błąd w ocenie i naruszenie obowiązku staranności;
4. Zarzut czwarty podniesiony tytułem żądania subsydiarnego dotyczący naruszenia art. 2.3.1 regulaminu pracowniczego.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2000 L 303, s. 16).

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2018 r. – Helbert / EUIPO

(Sprawa T-548/18)

(2018/C 427/112)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lars Helbert (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciel: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej konkursu otwartego EUIPO/AD/01/17⁽¹⁾ z dnia 1 grudnia 2017 r. i 7 marca 2018 r. o nieumieszczeniu skarżącego na liście rezerwy kadrowej laureatów tego konkursu, która stała się ostateczna po oddaleniu przez EUIPO w dniu 8 czerwca 2018 r. zażalenia skarżącego na mocy art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
- zasądzenia od EUIPO odpowiedniego zadośćuczynienia na rzecz skarżącego w wysokości określonej przez Sąd za krzywdę, której miał doznać wskutek decyzji komisji konkursowej; oraz
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżący podnosi nieprawidłowości w składzie i stałości komisji konkursowej, co miało bezpośrednie przełożenie na spójność oceny oraz naruszało zasady równych szans, równego traktowania oraz obiektywności ocen, a tym samym pozostawało w sprzeczności z art. 3.1 i 2.4 przepisów ogólnych mających zastosowanie do konkursów otwartych.
2. Zarzut drugi dotyczący, w którym skarżący twierdzi, że komisja konkursowa nie przeprowadziła oceny porównawczej kandydata, co naruszało ciężący na niej obowiązek przestrzegania zasad równych szans, równego traktowania oraz obiektywności ocen w rozumieniu art. 2.4 przepisów ogólnych mających zastosowanie do konkursów otwartych.
3. Zarzut trzeci, w którym skarżący podnosi, że komisja konkursowa popełniła oczywiste błędy w ocenie wyników „rozmowy badającej poziom kompetencji szczególnych”.
4. Zarzut czwarty, w którym skarżący twierdzi, że komisja konkursowa naruszyła ogłoszenie o konkursie EUIPO/AD/01/17 oraz zasady równych szans, równego traktowania oraz obiektywności ocen.

⁽¹⁾ Dz.U. 2017 C 9 A, s. 1